

Sygn. akt I C 28/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Karolina Pawlik

Protokolant stażysta Monika Woźniak

Po rozpoznaniu na rozprawie 24 listopada 2020 roku w M.

sprawy z powództwa J. P. (1)

przeciwko pozwanemu Kołu (...) Łowiectwa w B. z siedzibą w M.

o zapłatę

- 1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 22.083,29 zł (dwadzieścia dwa tysiące osiemdziesiąt trzy złote dwadzieścia dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 08 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty.**
- 2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 4.722,00 zł (cztery tysiące siedemset dwadzieścia dwa złote) z tytułu zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty prawomocności wyroku do dnia zapłaty.**
- 3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.184,84 zł (tysiąc sto osiemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonej części kosztów mediacji i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.**

Sygn. akt I C 28/18

UZASADNIENIE

Powód J. P. (1) wniósł pozew przeciwko Kołu (...) Łowiectwa w B. z siedzibą w M. o zapłatę kwoty 22.083,29 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego w C. i na obszarze 35,98 ha uprawiał kukurydzę. Powód wskazał, że uprawa została zniszczona przez żerujące dziki i poniósł w związku z tym stratę w wysokości 42.044,74 zł. Powód wskazał, że jeszcze w okresie wegetacyjnym zabezpieczył uprawę ogradzając ją pastuchem elektrycznym a na żądanie pozwanego koła łowieckiego wyciął pas kukurydzy z obszaru 1,11 ha i 0,39 ha, by zapewnić lepszą widoczność i umożliwić myśliwym łatwiejsze odstraszenie dzików, saren i jeleni. Powód wskazał, że pozwany z tego tytułu zobowiązał się zapłacić powodowi odszkodowanie ustalone według plonów uzyskanych na pozostałej części plantacji. Powód podał, że w okresie wegetacji wielokrotnie zwracał się do pozwanego, by myśliwi od czasu do czasu przepłoszyli dziki, jelenie i sarny, ale pozwany zlekceważył te prośby a w konsekwencji ustalił wysokość strat poniesionych przez powoda na 19.961,45 zł (5%) W ocenie powoda poniesione straty w uprawie wynoszą 39.942 zł- zgodnie z wyceną, jaką powód zlecił rzeczoznawcy a straty spowodowane wycinką pasa kukurydzy wynoszą 4.563 zł, łącznie 44.504,74 zł. Od powyższej

kwoty powód odjął 2.460 zł tytułem nieponiesionych kosztów transportu i kwotę 19.961,45 zł tytułem odszkodowania dotychczas wypłaconego przez pozwanego, uzyskując w ten sposób kwotę dochodzoną pozwem. Powód wskazał, że pozwany wezwany do zapłaty, odmówił dopłaty odszkodowania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwany potwierdził fakt zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w pozwie, jednakże wskazał, że roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ strony zawarły ustną ugodę, na podstawie której pozwany zapłacił powodowi odszkodowanie za szkody łowieckie w uprawach, powstałe w 2017 roku, w wysokości 19.961,45 zł. Zdaniem pozwanego powód zaakceptował warunki ugody a obecnie próbuje się z niej wycofać. W ocenie pozwanego w sprawie zachodzi powaga rzeczy ugodzonej. Ponadto pozwany wskazał, że powód nie współdziałał z pozwanym kołem łowieckim w celu ochrony jego pola a nawet odmówił wykonywania zabiegów zapobiegających powstawaniu szkód łowieckich, tymczasem pozwany pilnował pola powoda. W ocenie pozwanego powód w 50% przyczynił się do powstania szkody.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił, że:

Powód J. P. (1) jest właścicielem gospodarstwa rolnego w O. i C. i w 2017 roku na obszarze 35,98 ha (działki nr (...)) uprawiał kukurydzę. Uprawa nie była zachwaszczona, była prawidłowo nawożona i traktowana środkami ochrony roślin.

Z uwagi na to, że uprawa znajdowała się w bezpośrednim sąsiedztwie lasów, w celu umożliwienia myśliwym odstrzału żerującej zwierzyny, powód na działkach nr (...) położonych w O. wyciął pas uprawy o powierzchni 1,11 ha a na działce nr (...) położonej w C. wyciął pas uprawy o powierzchni 0,39 ha. Ponadto powód ogrodził plantację tzw. pastuchem elektrycznym. Pomimo tego zwierzyna leśna wyrządziła szkodę w powyższych uprawach.

Dowód: wycena strat w uprawach k. 9-14;

faktury k. 60-84

zeznania świadków: M. P., J. M., R. N., K. W., M. T., J. T., M. K., B. W., L. P., R. J.;

przesłuchanie powoda i za pozwane koło (...).

Powód zgłosił pozwanemu szkodę w uprawach wyrządzoną przez dziką zwierzynę. Pozwany oszacował 5% zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze i wypłacił powodowi z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 19.961,45 zł.

Powód nie zgodził się z oszacowaniem dokonany przez pozwanego i zlecił rzeczoznawcy wycenę strat w uprawie kukurydzy i na jej podstawie wezwał pozwane koło łowieckie do dopłaty odszkodowania, jednakże pozwany odmówił zapłaty.

Dowód: protokół szacowania szkody k. 16, 23-25;

wycena strat w uprawach k. 9-14, 244-246;

korrespondencja między stronami k. 15, 17-20, 26-27;

pismo powoda do Burmistrza S. k. 21;

zeznania świadków: M. P., J. M., R. N., K. W., M. T., J. T., J. B., S. C., W. P., M. K., L. P., R. J.;

przesłuchanie powoda i za pozwane koło (...).

Wysokość szkody poniesionej przez powoda w związku z wykoszeniem pasów kukurydzy o łącznej powierzchni 1,5 ha, którą przekazano kołu łowieckiemu wynosi 5.301 zł. Wysokość szkody w uprawach wyrządzonych przez zwierzynę leśną w 2017 roku na działkach powoda nr (...), pomniejszonej o nieponiesione koszty zbioru, transportu i przechowywania wynosi 40.617,37 zł.

Dowód: faktury k. 59, 247-248;

rejstry sprzedaży z deklaracją podatkową k. 249-253;

opinia biegłego sądowego w dziedzinie rolnictwa, w zakresie likwidacji szkód w uprawach T. K. k. 229-239, 269-273, 289-29 i ustna na rozprawie.

Sąd zważył, że:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dokumentów, zeznań świadków, stron oraz opinii biegłego sądowego.

W ocenie Sądu dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym. Zgromadzone dowody z dokumentów nie budziły żadnej wątpliwości Sądu a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony.

Wiarygodne są również zeznania świadków i stron, znajdują one potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach z dokumentów i opinii biegłego.

Za wiarygodny w pełni Sąd uznał dowód w postaci opinii biegłego sądowego z dziedziny rolnictwa, w zakresie likwidacji szkód w uprawach T. K.. Dowód ten cechowała rzeczowość i obiektywizm, biegły udzielił odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym materiałem dowodowym mógł i powinien udzielić odpowiedzi. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by wiarygodność i obiektywizm opinii biegłego kwestionować. Opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez strony, biegły po uzyskaniu stosownych dokumentów w opinii uzupełniającej doprecyzował te okoliczności, których nie był w stanie określić wydając opinię główną a ponadto ustosunkował się do zarzutów pozwanego do opinii. Sąd wskazuje, że po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego i wyjaśnieniu zarzutów do opinii strony nie kwestionowały dalej wydanej opinii i nie zgłosiły jakichkolwiek dalszych wniosków dowodowych.

Wyrokując w sprawie Sąd nie wziął pod uwagę opinii biegłego sądowego z dziedziny leśnictwa, łowiectwa i szkód łowieckich J. P. (2), ponieważ biegły został wyłączony od udziału w sprawie a przyczyny jego wyłączenia zostały przez Sąd wskazane w pisemnym uzasadnieniu postanowienia z 1 sierpnia 2019 roku (k. 219-220).

W sprawie nie było sporu co do tego, że w 2017 roku zwierzyzna leśna wyrządziła szkodę w uprawie kukurydzy należącej do powoda. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia rozmiaru i wysokości tej szkody, ustalenia, czy i w jakim stopniu powód przyczynił się do jej powstania a także do ustalenia, czy strony zawarły skutecznie ugodę w przedmiocie jej rozliczenia.

Odpowiedzialność pozwanego koła łowieckiego wynika z art. 46 i następnych ustawy z 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz. U. 2020.1683). Z art. 47 tej ustawy wynika obowiązek

współdziałania właścicieli lub posiadaczy gruntów rolnych i leśnych z dzierżawcami i zarządcami obwodów łowieckich w zabezpieczeniu gruntów przed szkodami, o których mowa w art. 46 ustawy.

Pozwany domagał się ustalenia, że powód przyczynił się do powstania szkody i to aż w 50%. Tymczasem z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że uprawa kukurydzy powoda była prowadzona prawidłowo, właściwie nawożona i traktowana środkami ochrony roślin a powód w okresie wegetacyjnym dokonał wycinki pasa uprawy o łącznej powierzchni 1,5 ha w celu umożliwienia myśliwym prawidłowego, skutecznego odstrzału dzikiej zwierzyny. Ponadto powód założył pastucha elektrycznego, na bieżąco dokonywał napraw powstałych uszkodzeń i monitorował uprawy. Nie ma więc jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że powód przyczynił się do powstania szkody w jakimkolwiek stopniu. Okoliczności tej pozwany nie zdołał wykazać.

W ocenie Sądu w sprawie nie zostało wykazane również to, że strony zawarły jakąkolwiek ustną ugodę w przedmiocie rozliczenia szkody. W okolicznościach sprawy trudno dać wiarę temu, by pozwane koło łowieckie, podlegające nadzorowi, posiadające własny zarząd, prowadzące wszelkie ewidencje, w tym księgowo, zawierało jakiekolwiek ustne ugody w miejsce pisemnych. To że w sprawie sporządzono protokół z oględzin i oszacowania szkody nie przesądza o tym, że strony zawarły jakąkolwiek ugodę w przedmiocie jej rozliczenia, tym bardziej, że powód nie zaakceptował ustaleń dokonanych podczas oględzin i zaznaczył to w protokole. Pozwany nie zaproponował żadnego przekonującego dowodu, z którego Sąd mógłby wysnuć niebudzący wątpliwości wniosek, że strony zawarły ugodę w przedmiocie rozliczenia szkody łowieckiej.

Biegły sądowy w dziedzinie rolnictwa i w zakresie likwidacji szkód w uprawach w wydanej opinii wskazał, że wysokość szkody poniesionej przez powoda w związku z wykoszeniem pasów kukurydzy o łącznej powierzchni 1,5 ha, którą przekazano kołu łowieckiemu wynosi 5.301 zł a wysokość szkody w uprawach wyrządzonych przez zwierzynę leśną w 2017 roku na działkach powoda nr (...), pomniejszonej o nieponiesione koszty zbioru, transportu i przechowywania wynosi 40.617,37 zł. Łącznie według biegłego wysokość szkody wynosi 45.918,37 zł. Sąd w pełni podziela wnioski biegłego zawarte w opinii. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 19.961,45 zł, tak więc do dopłaty pozostaje kwota 25.956,92 zł.

Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów, mając na względzie art. 321 kpc (zakaz wyrokowania ponad żądanie), zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 22.083,29 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 8 stycznia 2018 roku (dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc. Na kwotę kosztów 4.722 zł składa się: uiszczona przez powoda opłata sądowa 1.105 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego jako strony przegrywającej spór na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.184,84 zł tytułem nieuiszczonej części kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego i kosztów mediacji. Biegłemu i mediatorowi przyznano wynagrodzenie w łącznej kwocie 2.184,84 zł (k.48, 216, 240, 274 i 293), natomiast pozwany w poczet tego wynagrodzenia wpłacił zaliczkę w kwocie 1.000,00 zł.

SSR Karolina Pawlik

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi pozwanego.

2. Z apelacją lub za 14 dni.

M., 31.12.2020r.

SSR Karolina Pawlik